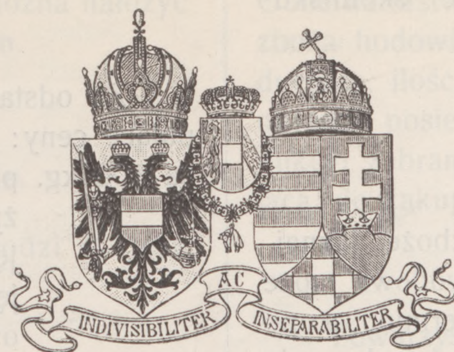

DZIENNIK URZĘDOWY

obwodu Jędrzejowskiego.

№ 29. Jędrzejów, dnia 8. sierpnia 1916.

1.

Uregulowanie obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego dla austro - węg. obszaru okupacyjnego w Polsce Nr. 51483/16 z 19. lipca 1916.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. Czerwca 1916 (dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządza się co następuje:

§ 1.

Z a j ę c i e.

Zboże i przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju ze zbioru 1916. roku, jak też i wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Zbożem w rozumieniu tego rozporządzenia są: pszenica, żyto, jęczmień, owies, mieszanka, hreczka i proso.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż zajętych płodów bez pozwolenia Komendy obwodowej są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Stosuje się to też do interesów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia.)

§ 3.

Zajęciu nie podlegają:

u producentów:

a) ziarno potrzebne na zasiew jesienny i wiosenny,

b) ilości potrzebne dla wyżywienia domowników, oficyalistów i czeladzi producenta.

c) ilości potrzebne na wykarmienie bydła własnego, tudzież bydła należącego do oficyalistów i czeladzi.

Ad b) i c). Oznaczenie tych ilości maksymalnych nastąpi w osobnem rozporządzeniu.

§ 4.

Przechowywanie.

Producenci są obowiązani do odpowiedniego przechowania ziemiopłodów. O ile producent tego sam uskutecznić nie może, wykona to Komenda obwodowa na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Zboże i t. p. ukryte lub widocznie nieodpowiednio przechowane, zostanie skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5.

Przymus omłotu.

Producent jest obowiązany zboże jaknajprędzej wymłócić. Komenda obwodowa może w tym celu wyznaczyć pewien termin, a po upływie tego terminu w razie niewykonania zarządzić omłot na koszt i ryzyko producenta, przyczem mogą być użyte zabudowania i narzędzia jego warsztatu gospodarczego.

§ 6.

Obowiązek odstawy.

Producentom wyznaczy się pewne minimum (kontyngenty), które oni będą obowiązani w ściśle oznaczonym terminie odstawić dla c. i k. Zarządu wojskowego.

Kontygentu tego użyje się w pierwszym rzędzie na pokrycie zapotrzebowania miast Dąbrowy, Piotrkowa, Kielc, Radomia i Lublina, jakoteż centr przemysłowych w obwodach dąbrowskim, olkuskim, końskim i opatowskim.

W razie nieodstawienia lub niedotrzymania terminu dostawy będzie nałożona grzywna w wysokości 30 koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontyngentowanej ilości; grzywna ta będzie ściągnięta w gotówce, a w razie niemożności uiszczenia w naturze. Zapłata grzywny nie uwalnia od obowiązku dostawy.

Wójci i sołtysi mają czuwać nad całkowitem i terminowem odstawieniem kontyngentu; zaniedbanie tego obowiązku będzie karane po myśli § 12-tego rozporządzenia.

Wysokość kontygentów będzie później podaną do wiadomości.

Dostawy uskutecznione przed oznaczeniem kontygentów zostaną przyjęte do magazynów za piśmiennem potwierdzeniem na rachunek kontyngentu.

Gospodarstwa drobne (poniżej 4 morgów) zwalnia się od obowiązku dostawy.

§ 7.

Użycie ekskontygentu.

Nadwyżki pozostałe po pokryciu zapotrzebowania własnego (3) i kontyngentu (§ 6) (ekskontyngent) pozostawia się dla wyżywienia ludności nierolnej danego obwodu z wyjątkiem miast i centr przemysłowych, wymienionych w § 6, których zaopatrzenie będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 8.

Ceny.

Za odstawione płody ustanawia się następujące ceny:

za 100 kg. pszenicy . . .	34	koron
żyta	29	„
jęczmienia browarnego.	32	„
jęczmienia pastewnego.	27	„
owsa	30	„
mieszanki . . .	27	„
hreczki . . .	36	„
prosa	36	„

Należytość za odebrane produkta wypłaci Zarząd wojskowy **w gotówce.**

§ 9.

Premie za dostawienie do 15. listopada 1916.

Za zboże (z wyjątkiem hreczki i prosa) odstawione do 15. listopada 1916 wypłaci się oprócz ustanowionej ceny premię w wysokości 2 K. za każde 100 kg.

§ 10.

Potrącenia z powodu gorszej jakości.

Ceny rozumieją się za towar dobry i suchy o jakości przeciętnej, przyjętej w Jeneralnem Gubernatorstwie.

Przy gorszej jakości towaru nastąpi stosunkowe obniżenie ceny.

Jakość towaru stwierdza organ odbiorczy, a w razie sporu roztrzyga oddział rolniczy Komendy obwodowej.

§ 11.

Miejsce odbioru, potrącenia za ładowanie i transport.

Ceny rozumieją się loko magazyny zbożowe, które oznaczy Komenda obwodowa. O ile zboże z powodu wykazanej niemożności dostarczenia na miejsce przeznaczenia zostaje odebrane na miejscu produkcyi, następuje stosunkowe obniżenie ceny, a to odpowiednio do oddalenia: do 10 km. o 1 K, przy oddaleniu większem jak 10 km. o 2 K za każde 100 kg.

§ 12.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów na podstawie tegoż wydanych będą przez Komendę Obwodową karane grzywną do 5000 K. lub aresztem do

6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do wysokości 3000 koron.

§ 13.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916.

E. № 10567 ex 916.

2.

Zboże na zasiew.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego dla austro-węgierskiego obszaru okupacyjnego w Polsce, L. 48535 z dn. 22. lipca 1916.

Na podstawie §§ 4 i 6 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. Czerwca 1916. L 61. tyczącego się zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się celem ubezpieczenia użycia szczególnie plennego nasienia pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa co następuje:

§ 1.

W obrębie obwodów może każdy rolnik zboże własnego zbioru zamienić jako zboże na zasiew za równą ilość zboża spożywczego, tego samego lub innego rodzaju; zamiana ta może jednak przy zbożu ozimem mieć miejsce tylko do 15. września 1916. a przy zbożu jarem do 15. marca 1917. Ilośći zboża (kontygenty) przepisane poszczególnym rolnikom do odstawienia nie ulegają przez to zmianie; za dotrzymanie ręczą solidarnie zarówno oddawca jak i odbiorca zboża na zasiew.

§ 2.

W celu przeprowadzenia obrotu zbożem na zasiew między poszczególnymi obwodami oraz spożytkowania całych lub części zbiorów z gospodarstw hodujących lub produkujących zboże na zasiew, upoważnia się Towarzystwa rolnicze w Lublinie, Kielcach, Radomiu i Piotrkowie do zakupna oryginalnego hodowlanego zboża, posiewu takiegoż i innych wypróbowanych gatunków zbóż z wykluczeniem pośrednictwa wprost u procudenta i oddania go rolnikom jako zboże hodowlane dla ich własnych gospodarstw.

§ 3.

W tym celu mają wymienione Towarzystwa rolnicze przedłożyć c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu spis zamierzonych zakupów zboża hodowlanego, zawierający nazwisko producenta, ilość, rodzaj, gatunek (czy oryginalna uprawa, posiew lub inne zboże) i miejsce produkcyi zebranych nasion, miejsce składu i mającą się zakupić ilość.

§ 4.

Towarzystwa rolnicze otrzymają jako dowód pozwolenia na zakupno zboża na zasiew w każdym poszczególnym wypadku od c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa uprawnienie do zakupna, które zaopatrzy w wizę Komenda owego obwodu, w którym kupno ma być uskutecznione. To uprawnienie do zakupna służy zarazem jako pozwolenie na wywóz z danego obwodu i jako poświadczenie przewozowe. Towarzystwa rolnicze mogą przytem wypłacać producentom zboża na zasiew za każde 100 kg. do 6. koron ponad każdocześnie obowiązującą cenę odbioru, przy uwzględnieniu ewent. ustalonych dodatków i potrąceń. Dodatkowe te nadpłaty muszą być jednak uzasadnione wyższą wartością zasiewu dotyczących gatunków lub większą starannością przy uprawie w polu, przy żniwie i przy czyszczeniu po omłocie.

O każdem zakupnie zboża na zasiew należy przy uskutecznieniu odwozu donieść Komendzie tego obwodu, w którym to zboże zostało wyprodukowane, oraz c. i k. Jen.-Gubernatorstwu.

§ 5.

Wskutek zakupna zboża na zasiew przez Towarzystwa rolnicze zmniejsza się ilość zboża (kontygent) przepisana sprzedającemu do odstawy o tę ilość, którą sprzedał Towarzystwu rolniczemu jako zboże na zasiew.

§ 6.

Towarzystwa rolnicze są obowiązane donieść Jeneralnemu Gubernatorstwu, przy zbożu ozimem do 15. października, a przy zbożu jarem do 1. Kwietnia, komu zakupione zboże na zasiew oddały. Doniesienie to ma zawierać nazwisko odbiorcy zboża na zasiew, obwód, gminę i miejscowość, w której leży gospodarstwo, dalej rodzaj i ilość zboża zasiewnego, które odbiorca otrzymał i z którego dozwolonego zakupna ono pochodzi.

Dla pokrycia swoich kosztów administracyi Towarzystwa rolnicze mają prawo pobierać od odbiorców zboża na zasiew nadpłatę do 2 K za każde 100 kg. ponad zapłaconą przez nie cenę kupna, ręczą jednak za to, że

zboże to będzie użyte wyłącznie na zasiew i że co do pochodzenia i jakości odpowiada w zupełności wszelkim warunkom, jakie powinno wykazywać zboże na zasiew.

§ 7.

Nabywający zboże na zasiew za pośrednictwem Towarzystw rolniczych mają oprócz przepisanej im ilości zboża, (kontyngentu) odstawić na przepisane miejsce dostaw tyle pełnowartościowego zboża konsumcyjnego jako „ekwiwalent zasiewu“, ile otrzymali na zasiew. Ilość tę należy odstawić razem z najbliższą ratą kontyngentu, odstawioną po dniu odbioru zboża na zasiew. Te „ekwiwalenty zboża na zasiew“ mogą być oddane w jakimkolwiek rodzaju zboża. Za dotrzymanie tego zobowiązania ręczy wspólnie z odbiorcą zboża zasiewnego także i to Towarzystwo rolnicze, które tego zboża dostarczyło.

§ 8.

Towarzystwu rolniczemu może być udzielone pozwolenie na odstąpienie zakupionego przez nie zboża na zasiew lub też uprawnienie do zakupna tegoż innemu z wymienionych Towarzystw rolniczych. Z tem odstąpieniem przechodzą także wszelkie zobowiązania na przejmujące towarzystwo.

§ 9.

Niedotrzymanie tych postanowień pociąga za sobą oprócz ewentualnej kary także i utratę uprawnienia do zakupna.

§ 10.

Do formularzy przepisanych dla podań względnie doniesień przewidzianych w §§ 3, 4 i 6 należy się ściśle stosować.

E. № 10928 ex 916.

3.

Bajcowanie pszenicy.

Bajcowanie pszenicy przeciwko śnieci pszenicznej (Tilletia tritici Wint.) za pomocą 0.1—0.8 procentowego rozczynu Formaldehyd okazało się najskuteczniejszem. Formaldehyd można nabyć u firmy Tow. Akc. dla chemicznego przemysłu „Union“, Wiedeń VI, Getreidemarkt 7.

Do zwalczania tak zw. „głowni“ należy używać systemu Jenoenowskiego zapomocą gorącej wody.

Przepis bajcowania pszenicy formaldehydem.

Należy zboże przeznaczone do siewu moczyć przez 3 godziny w rozczynie 0·25% formaldehydu (99·75 wody i 0·25% formaldehydu) następnie zaś możliwie szybko wysuszyć.

Silniejszy rozczyn i dłuższe moczenie może zniszczyć siłę kiełkowania.

E. Nr. 10365 ex 916.

4.

Obrót rzepakiem.

Rozporządzenie c. i k. wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa W. A Nr. 48524 z 7. lipca 1916.

Na podstawie § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11/6 1916 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część XXIII. Nr. 61.) c. i k. jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zarządziło:

1.

Zajęcie.

Wszystek rzepak jest zajęty, wszelki obrót tym artykułem jest wzbroniony.

2.

Zwolnienie od zajęcia.

Zezwala się producentowi na zatrzymanie nasiennego rzepaku w ilości 10 kg. na każdy mórg rzepakiem uprawiony.

3.

Obowiązek omłotu.

Do 15. sierpnia 1916 musi być rzepak wymłócony i oddany do rozporządzenia Komendy obwodowej.

4.

Odbiór i cena.

Rzepak będzie odebrany przez osoby, które Komenda obwodowa zaopatrzy w tym celu w odpowiednie legitymacye.

Cena za rzepak wynosić będzie do 15. sierpnia 1916 koron 65, po 15. sierpnia koron 55 za 100 kg. loko magazyn wojskowy.

Za rzepak gorszej jakości może cena być obniżona w granicach do 10 koron za 100 kg;

spory pomiędzy odbiorcą, a producentem rozstrzyga Komenda obwodowa.

5.

Zamknięcie olejarń.

Wszystkie olejarnie mają być bez wyjątku zamknięte i opieczętowane.

6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową po myśli § 10 powołanego na wstępie rozporządzenia, względnie o ile chodzi o przekroczenie zakazu wywozu po myśli § 7 rozporządzenia nr. 47 z dnia 15/12. 1915.

7.

Interesy zawarte wbrew zakazowi

Interesy zawarte wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia są nieważne.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono to rozporządzenie lub zakaz na jego podstawie wydany, tudzież cena kupna ulegną konfiskacie i będą użyte przez Komendę obwodową dla wyżywienia ludności.

8.

Moc wsteczna.

Postanowienia § 12 wymienionego na wstępie rozporządzenia mają zastosowanie również odnośnie do rzepaku.

5.

Produkcya nasion jarzyn.

Dostarczenie potrzebnej ilości nasion jarzyn z Monarchii było przy tegorocznych wiosennych zasiewach połączone z wielkiemi trudnościami.

Celem zapobieżenia takiemu brakowi w przyszłym roku, muszą wszyscy gospodarze rolni dołożyć starań, aby wyprodukować możliwie jaknajwiększą ilość nasion jarzyn.

W pierwszej linii najważniejszą jest produkcya dostatecznej ilości nasion cebuli, buraków i marchwi (Stecklinge).

E. Nr. 10489 ex 916.

6.

Zbieranie pokrzywy.

W zastępstwie bawełny, której dowóz uległ obecnie przerwie, można także ze zwykłej pokrzywy uzyskać znakomite włókna.

W skorupie łodygi pokrzywy znajdują się długie włókna, podobne lnianym, które właśnie należy wydobyć. Im dłuższą jest łodyga, tem więcej takich włókien posiada, im smuklejsza, nierozgałęziona i jak pręt wybujała, tem łżej wydobyć z niej włókna.

Dlatego też tnie się łodygę pokrzywy, o ile możności tuż przy ziemi.

Ponieważ od dziś jest pokrzywa rośliną pożyteczną, musi się ją chronić i nie wolno jej z ziemi wyrywać, gdyż przez to niszczy się korzeń oraz podziemne latorośle, które tworzą nowe pędy.

Do cięcia pokrzywy nadają się szczególnie sierpy.

Świeże pokrzywy zgromadzone w wielkich ilościach rozgrzewają się w 2 do 3 dniach przyczem włókna, ulegają zniszczeniu a pokrzywy stają się zupełnie nieprzydatne. Także dłuższe leżenie w wilgoci uszkadza cenne włókna pokrzywy. Dlatego trzeba unikać gromadzenia pokrzyw w świeżym stanie i wilgoci.

Łodygi pokrzyw muszą być lekko na krzyż ułożone, i albo w przewiewnych krytych miejscach 7 do 10 dni, lub na słońcu i cieple suszone.

Tam gdzie się do suszenia używa przewiewnych lokali, mogą być one odrazu użyte do przechowania zapasów. Ponieważ na wietrze wysuszone pokrzywy, choćby i wysoko ułożone w suchem miejscu nie gniją, należy do przechowywania zapasów tylko suchych, nie zatęchłych lokali używać.

Po ścięciu pozostawia się pokrzywy jeden dzień, by zwiędły, potem obrywa się liście i suszy osobno łodygi i liście.

Ludności płaci Komenda obwodowa za 100 kg. suszonych łodyg pokrzywy 6 K, a za 100 kg. suszonych liści dalsze 6 K.

Dla każdej gminy wybierze się męża zaufania (nauczyciela, księdza i t. p.) który za swoją pracę przy zbiorze pokrzyw otrzyma 2 K. za każde 100 kg. dostarczonych łodyg lub liści.

Każdego czwartku przyjmuje Komenda obwodowa (ruska cerkiew w Jędrzejowie) odstawę suszonych pokrzyw i ich liści.

Za przeprowadzenie tego rozporządzenia są odpowiedzialni wójtowie, którzy przy pomocy swych sekretarzy oraz przy udziale sił

nauczycielskich mają akcyę zbierania wdrożyć i z całą energią przeprowadzić.

E. № 9003 ex 916.

7.

Urzędy pośrednictwa pracy.

W myśl zarządzeń c. i k. Naczelnej Komendy armii Nr. 28936/P z 25. czerwca i Nr. 37845/P z 27. czerwca 1916 zostają utworzone przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w celu uregulowania stosunków pracy w okupowanych częściach Polski w siedzibie każdej Komendy obwodowej „Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy“, a przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem „Centralny Urząd pośrednictwa pracy“ z siedzibą w Lublinie.

W tym celu postanowiło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe rozporządzeniem z 26. czerwca 1916. Ex Nr. 37595 co następuje:

§ 1.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem. Obwodowe Urzędy pośrednictwa pracy.

Do prowadzenia pośrednictwa pracy dla c. i k. obszaru okupowanego istnieje przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem Centralny Urząd pośrednictwa pracy; przy każdej Obwodowej Komendzie Obwodowy, Urząd pośrednictwa pracy.

Komendant obwodowy może ustanowić zarządzeniem, ogłoszonem w Dzienniku urzędowem, zastępców Obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy w oznaczonych miejscowościach obwodu poza siedzibą Komendy obwodowej.

Ci zastępcy zostaną zaopatrzeni w osobne legitymacye.

§ 2.

Cel pośrednictwa pracy.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenie w ewidencyi i możliwe wyrównywanie popytu i podaży pracy każdego rodzaju, z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy i każdy Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy prowadzi statystykę robotniczą i udziela wyjaśnień w sprawie poszukiwanych i wolnych miejsc robotniczych. Wyjaśnienia dla Komend władz lub osób prywatnych poza obrębem Obszaru okupowanego mogą być udzielane tylko przez Centralny Urząd pośrednictwa pracy.

§ 3.

Kompetencya.

Pośredniczenie w pracy, tudzież badanie ustalenie i ewidencya popytu i podaży pracy w obrębie obwodu jest obowiązkiem Obwodowych Urzędów pośrednictwa pracy.

Sprawy, odnoszące się do pośredniczenia w pracy między różnymi obwodami albo między obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem, są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenia w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i obszaru okupowanego wymagają zezwolenia Naczelnej Komendy armii.

§ 4.

Postanowienia.

Robotnicy, tudzież ci z pracodawców, którzy chcą użyć robotników w obszarze okupowanym, zgłaszają swą podaż lub swój popyt w Obwodowym Urzędzie pośrednictwa pracy swego obwodu.

Pracodawcy, którzy chcą użyć robotników poza obrębem obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pośrednictwa pracy.

Zgłoszenia, które wpływają do niewłaściwego urzędu, zostaną odesłane dalej do kompetentnego urzędu.

§ 5.

Opłaty.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą która przy służbie domowej wynosi 1. koronę od osoby a przy innych kategoryach robotników 5. koron od osoby.

Opłata ma być przez pracodawcę uiszczona tylko za robotników, których mu Urząd pośrednictwa pracy rzeczywiście dostarczy.

Wyjęte od obowiązku opłaty są instytucye wojskowe i rządowe, o ile chodzi o siły robocze dla robót publicznych przez wyżej wymienione władze wykonywanych i o ile w poszczególnych wypadkach nie będą wydane co do robotników specyalne przepisy.

8.

Zajęcie metali i kruszców.

Wskutek rożkazu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego Nr. 34027/16 zajmuje się wszystkie dotąd jeszcze niezajęte ilości metali i kruszców, o ile nie są rzeczywiście niezbędnie potrzebne dla będących w ruchu przedsiębiorstw na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego, wobec czego nie mogą być one bez specyalnego pozwolenia z obwodu jędrzejowskiego wywiezione.

Te zapasy, które pozostawi się dla będących już w ruchu zakładów mogą być jedynie tylko przez te zakłady użyte, zaś gdyby odnośne firmy tych zapasów dla własnego użytku nie potrzebowały, zostają one również zajęte, a odnośne firmy są zobowiązane o zbywających zapasach metali i kruszców donieść bezwłocznie z oznaczeniem jakości i ilości Komendzie obwodowej.

Przekroczenia będą surowo karane.

E. № 8329 ex 916.

9.

Zajęcie gliceryny, wody glicerynowej i ługu mydlarskiego.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe reskryptem E. Nr. 32348/16 zarządziło zajęcie wszelkich jakości gliceryny, wód glicerynowych i ługu mydlarskiego.

Do 20. b. m. należy wszystkie zapasy tych artykułów zgłosić w Komendzie obwodowej (Referent przemysłowy); właścicielom nie wolno tymi zapasami rozporządzać.

Przekroczenie tego rozporządzenia będzie karane grzywną do 2000 koron, lub aresztem do 6-ciu miesięcy, po myśli rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 19/8. 1915. (Dz. rozporządzeń Nr. 30).

Oprócz tego towar będzie uznany za przepadły.

E. Nr. 9864 ex 916.

10.

Uszkadzanie urządzeń kolejowych.

Przypomina się ponownie, że chodzenie po torze kolejowym i wstęp na wszystkie inne urządzenia kolejowe, o ile one właśnie nie są dla publiczności przeznaczone, jest wszystkim niepowołanym surowo wzbronione. Również jak najsurowiej jest zakazane kładzenie jakichkolwiek przedmiotów na torze kolejowym albo w pobliżu objektów kolejowych, na które nie wolno wstępywać.

Przekraczający ten zakaz będą dotkliwie ukarani prócz tego zaś narażają się na osobiste niebezpieczeństwo, ponieważ personal strzegący urządzeń kolejowych jest uprawniony i obowiązany w danych wypadkach zrobić użytek z broni. W porze nocnej powinne osoby niepowołane bezwarunkowo unikać przebywania w pobliżu toru kolejowego.

Gminy są odpowiedzialne za bezpieczeństwo znajdujących się w ich obrębie urządzeń kolejowych. Wójci i sołtysi mają w swym zakresie działania przestrzegać wszystkiego, celem uniknięcia zagrożenia kolei. W tym celu powinni odpowiednio ludność pouczać i czuwać, aby wydanych zakazów nie przekraczano.

Osoby podejrzane, szczególnie obce należy mieć na oku.

Obowiązkiem jest każdego, przeszkodzić według możności uszkodzeniu urządzeń kolejowych i o spostrzeżonych przekroczeniach istniejących przepisów, jak też wogóle o wszelkich spostrzeżeniach, które miałyby jakikolwiek związek z bezpieczeństwem urządzeń kolejowych, donieść natychmiast najbliższemu organowi strzegącemu kolej. Zaniedbanie tego obowiązku ulegnie surowej karze.

Za uszkodzenia kolejowe, którym przy należytej uwadze organów gminnych i ludności można było zapobiedz, pociągnie się do surowej odpowiedzialności obok właściwych winowajców także organa gminne, które nie spełniły swego obowiązku, oraz osoby prywatne, które mogły przeszkodzić wypadkom, a tego nie uczyniły, względnie zaniechały o tem donieść.

W wypadkach, w których okaże się, że szersze koła ludności wiedziały o danym czynie karygodnym lub o przygotowaniach do niego, uważać się będzie całe gminy za spółwinne i pociągnie do odpowiedzialności karnej.

№ 664 ex 916.

11.

Jazda na rowerach.

W myśl rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa z dn. 25.8. 1916. Nr. 8326/IX osobom cywilnym nie wolno jeździć na rowerach aż do odwołania.

Komenda obwodowa może wyjątkowo

wydać legitymacye na jazdę na rowerach w obrębie powiatu osobom godnym zaufania.

Taka legitymacya winna być zaopatrzona w fotografię urzędowo ostęplowaną, personalia w dokładny opis roweru, firmę fabryczną i turę (drogę) na które wolno jechać.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane.

Moc obowiązująca rozpoczyna się z dniem ogłoszenia.

R. № 709 ex 916.

12.

Porządek i czystość w handlach środków spożywczych.

Ponieważ w miejscach sprzedaży środków spożywczych jak u rzeźników, masarzy i t. d. nie przestrzega się porządku i czystości, przeto c. i k. Komenda obwodowa zarządza:

1). Przekupnie muszą być czysto odziani, mieć białe fartuchy i czysto umyte ręce.

2). Wyroby masarskie, ciastka, cukierki należy trzymać pod kloszem szklannym, albo w zaopatrzonych w przykrywki skrzynkach, celem ochrony przed kurzem i owadami.

3). Szalki wag, mają być zawsze jak najdokładniej wyczyszczone, a lady sklepowe pomalowane nieprzepuszczalną łatwą do zmywania farbą, lub też obite blachą.

4). Środki spożywcze, a szczególnie te, które bez poprzedniego przyrządzenia można spożyć (tłuszcze, masło, wyroby masarskie i t. d.) muszą być zawinięte w czysty papier (nie w stary poplamiony papier lub gazetę).

5) Te same postanowienia stosują się naturalnie do tych wszystkich kupców towarów mieszanych i kramarzy, którzy środki spożywcze wystawiają na sprzedaż w drzwiach, otwartych oknach, bramach lub na targach.

Powyższe rozporządzenie wchodzi zaraz w życie.

Urzędy gminne mają je natychmiast odpowiednio podać do wiadomości tak przekupni jak i wszystkich mieszkańców.

C. i k. Żandarmerya ma sklepy spożywcze często i dokładnie kontrolować i o stwierdzonych w tej mierze przekroczeniach bezwłocznie donieść Komendzie obwodowej celem ukarania niedbałych kupców.

13.

Zakaz odbywania targów i handlu domokrążnego na konie w okręgu Jędrzejowskim.

Zaraźliwe choroby zwierzęce a szczególnie świerzb i nosacizna przybierają wśród koni coraz to groźniejsze rozmiary.

Powodem tego z jednej strony jest tajenie chorób, z drugiej strony kupowanie i sprzedawanie koni chorych na targach jak również sposobem domokrążnym.

Wobec tego zamknięto targi na konie w całym okręgu Jędrzejów aż do odwołania, oraz zabroniono handlu domokrążnego. Przekroczenia będą surowo karane.

Nad przestrzeganiem tego zarządzenia ma czuwać Żandarmerya, Straż skarbowa i Urzędy gminne.

E. Nr. 10526 ex 916.

14.

Pouczenie o zaraźliwych chorobach zwierzęcych.

Choroby zwierząt, które się przenieść mogą z jednego zwierzęcia na drugie, albo też na ludzi, oznaczamy jako choroby zakaźne albo zarazy.

Do chorób zaraźliwych u koni, które się najczęściej wydarzają i podlegających w myśl obowiązujących przepisów policyjno-weterynaryjnych obowiązkowi doniesienia należą: Nosacizna, Parchy (Świerzb), Wyrzut pęcherzykowy na częściach rodnych (Otręt). Zaraza sładnicza i Wąglik (Karbonkoł).

1) Nosacizna.

Jest nadzwyczaj niebezpieczną, zaraźliwą chorobą u koni i wszystkich zwierząt jednokopytnych (osłów mułów i osłomułów) jednak nie przenoszącą się na bydło rogate. Natomiast łatwo przenosi się na ludzi. Rozróżnia się trzy główne formy nosacizny zależnie w jakich narządach wewnętrznych lub zewnętrznych usadowi się. Mamy więc nosaciznę—nosową—(nozdrzowa)—płucną i skórną (tylczak); wszystkie trzy rodzaje mogą u jednego zwierzęcia wystąpić.

Nosacizna nosowa (nozdrzowa) ma swoją siedzibę na błonach śluzowych nosa, okazuje się: wypływem z nosa jedno lub obustronnym początkowo rzadkim śluzowym, śluzowo ropnym, zielonawo żółtawym, a później wypływ ten staje się gęściejszy, lepki, brudny, niekiedy z krwią zmieszany.

Na błonie śluzowej nosa, a zwłaszcza na przegrodzie nosowej tworzą się małe szarawe żółte guzki, które pękają i tworzą się wrzody. Pod szczęką w sankach spotyka się obrzęki guzowate, wielkości orzecha włoskiego, jaja kurzego a nawet i większe, twarde, z początku mało bolesne, później niebolesne, mało lub wcale nieruchome.

Często nosacizna rozwija się najpierw w płucach tchawicy, krtani. Zwierzęta takie okazują ciężki oddech, przytłumiony kaszel i chudną. Dopiero po miesiącach występują objawy nosacizny nosowej i skórnej.

Przy nosaciznie skórnej (tylczaku) występują na powierzchni ciała (ulubione miejsca są nogi, łopatki, klatka piersiowa i podbrzusze) guzy dochodzące do wielkości orzecha włoskiego. Mogą one częściowo znikać, zwyczajnie jednak pękają, przez co tworzą się na skórze wrzody.

Między guzami, a wrzodami tworzą się niekiedy sznurkowate nabrzmienia. Często też puchnie jedna albo obie nogi zadnie, na których wytwarzają się opisane guzy i wrzody. Mogą występywać także obrzęki na nogach, podpiersiu i podbrzuszu. Przy długotrwałym przebiegu nosacizny zwierzęta chudną, sierść traci połysk, a ostatecznie giną z wyczerpania. Nosacizna występuje często z silną gorączką. Konie u których zauważy się powyższe zmiany należy natychmiast odosobnić, oddzielenie karmić i poić i natychmiast donieść Komendzie obwodowej. Zakażanie następuje przez chore konie i pośredników, najczęściej przy wspólnem karmieniu i pojeniu. Nosacizna przenosi się i na ludzi. Należy przeto chronić się, by konie na nosaciznę zapadłe lub podejrzane o nią nie parsknęły w twarz. Kocy z takich koni nie wolno używać ludziom. Ludziom z ranami nie wolno takich koni pielęgnować. Po każdej robocie około takich koni musi się ręce oczyścić; nieczystymi rękami i palcami nie wolno oczu nosa i ust dotykać. Gdyby ludzi okazywali objawy podejrzane o nosaciznę należy również to natychmiast zgłosić.

2) Parchy czyli Swierzb.

Jest to choroba skórna, zaraźliwa występująca u wszystkich zwierząt. Zakażenie występuje przez chore konie, przez służbę, szczotki, zgrzebła, uprząż, koce, ściółkę i t. p; od czasu zarażenia aż do czasu wystąpienia pierwszych objawów może upłynąć 1--4 tygodni i więcej.

Pierwsze objawy występują zwłaszcza na głowie, szyi i łopatkach, a czasami i na nogach. Przy obmacywaniu dają wyczuć się guzki, pęcherzyki, pustułki, które pokrywają się strupkiem, nadto sierść miejscami wypada; przytem zwierzęta odczuwają silny świąd, trą się, gryzą, przez co powstają rany. W dalszym przebiegu wypada sierść na większych przestrzeniach, skóra pokrywa się strupami, fałduję się, pęka i tworzą się rany; zwierzęta chudną a nawet mogą ginąć.

Każdą wysypkę skórną i wypadanie sierści połączone z świądem należy uważać za podejrzaną o świerzb. Parchy mogą także przenieść się na ludzi, dlatego ludzie obsługujące parszywe konie muszą przestrzegać największej czystości.

Osoby, które są dotknięte swędzącą wysypką na skórze muszą być podane również leczeniu.

O pojawieniu się parchów u koni należy natychmiast donieść Komendzie obwodowej.

3) Wyrzut pęcherzykowy u koni i bydła. (Otręt).

Jest zaraźliwą wysypką na częściach rodnych u koni i bydła, która bardzo łatwo przenosi się przez stanowienie (krycie) lub także w inny sposób. U samic występują na błonie śluzowej pochwy małe pęcherzyki, pustułki, które pękają, tworzą powierzchowne wrzody, pokrywające się strupkiem, pod którym następuje wygojenie. Z pochwy pojawia się w mniejszej lub większej ilości wypływ śluzowy lub śluzowo ropny. Czasami obrzmiewa część zewnętrzna pochwy. U samców występuje wysypka na rozmaitych miejscach prącia. Przebieg jest taki sam jak u samic, zwyczajnie występuje także ciastowate obrzmienie napletka.

Przy tem występuje świąd części płciowych, parcie na mocz, zwiększony popęd płciowy. Przebieg tej choroby jest szybki i wyzdrowienie postępuje w 3 — 4 tygodni. podobnych zachorzeniach należy natychmiast donieść.

Zwierzęta chore lub podejrzane o te choroby należy odosobnić i wyłączyć od stanowienia (krycia).

4) Zaraza stadnicza u koni.

Jest to choroba zaraźliwa, długotrwała, przenosi się tylko przez stanowienie (krycie). Pierwsze objawy występują na częściach płciowych. Klacze okazują ciągły popęd płciowy. Objawia się jako wypływ z pochwy śluzowy lub śluzowo-ropny i plamiste zaczerwienienię pochwy.

U wejścia do pochwy występują guzki, z których wytwarzają się wrzodziki. Ogiery okazują silny popęd płciowy, parcie na mocz. Ujście cewki moczowej zaczerwienione, obrzmiałe, niekiedy wypływ śluzowy. Na żołędziu, prąciu a niekiedy na mosznie tworzą się guzki, wrzody lub okrągłe białe plamy.

Po tygodniach i miesiącach dopiero występują u ogierów, jak i klaczy na rozmaitych miejscach na skórze, płaskie twarde nie bolesne obrzmienia różnej wielkości i kształtu, które powoli lub też szybko znikają i tworzą się na innych miejscach—czasami pojawia się i świąd. W dalszym przebiegu występuje osłabienie zadu, konie przy chodzie chwieją się w krzyżu, leżąc podnoszą się z trudnością, lub kuleją w chodzie na jedną albo drugą nogę. W końcu niemogą zupełnie podnieść się. Często występują porażenia na innych miejscach ciała, jak porażenie jednego lub drugiego ucha, górnej lub dolnej wargi, górnych powiek lub ogona.

Zwierzęta chudną szybko i giną.

W razie wystąpienia powyższych objawów, lub podobnych, należy natychmiast donieść, a zwierzęta rozpłodowe należy przed stanowieniem zbadać i podejrzane usunąć od stanowienia.

5) Wąglik (Karbonkoł).

Jest chorobą zaraźliwą, która pojawia się u wszystkich zwierząt; przebiega szybko i kończy się zazwyczaj śmiercią. Choroba ta występuje najczęściej w miesiącach letnich. Nagłe padnięcie zwierzęcia wzbudza podejrzenie o wąglik. Zwierzęta wyglądające aż dotąd zdrowe przewracają się nagle i w kilka godzin lub nawet minut giną.

Czasem znowu zwierzęta nagle tracą ochotę do jadła, następuje lekkie wzdęcie (u krów wstrzymanie mleka) trzęsienie się, a nawet dreszcze, drgawki kończyn, odurzenie lub podniecenie, duszność, zasinienie błon śluzowych, niekiedy krwawienie z nosa, pyska i krwawa biegunka. Choroba ta trwa od kilku godzin do kilku dni. Niekiedy występują na rozmaitych częściach ciała rozlane, albo też ograniczone guzowate obrzmienia w skórze i na błonach śluzowych, które początkowo gorące i bolesne później stają się zimne i niebolesne. Skóra obumiera w tem miejscu. Takie karbonkuły obrzęki mogą tworzyć się w pysku, gardle, krtani w odbycie. Zależnie od siedliska tych obrzmień pojawiają się zaburzenia rozmaitego rodzaju, duszność, niemożność oddawania moczu lub kału i t. d.

W razie padnięcia zwierzęcia lub zachorowania wśród powyższych objawów należy natychmiast donieść Komendzie obwodowej.

15.

Środki zapobiegawcze przeciw rozwlekaniu zaraz wśród koni.

W celu zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się chorób zakaźnych wśród koni zarządza się co następuje:

1) Wszystkie stajnie w domach zajezdnych w tutejszym okręgu muszą być na koszt właściciela lub dzierżawcy dezynfekowane (to jest dokładnie oczyszczone i wybielone wapnem) co 8 dni. Istniejące obecnie żłoby i drabiny w tych stajniach oraz żłoby, które są przy studniach należy usunąć i spalić. Właściciele koni, wybierając się w drogę mają się zaopatrzyć w kubeł na wodę i worek na obrok dla swych koni.

Również ma być przeprowadzona dezynfekcya co 8 dni w stajniach handlarzy koni tutejszego okręgu.

Naczelnicy gmin i sołtysi mają powyższe rozporządzenie w sposób praktykowany ogłosić i czuwać pod osobistą odpowiedzialnością nad przestrzeganiem wydanych zarządzeń. Mają także założyć i utrzymywać w ewidencyi spis stajen zajezdnych i stajen handlarzy koni.

C. i k. Żandarmerya ma przez częste rewizye przekonywać się o wypełnienia tego rozporządzenia.

Przekroczenia będą surowo karane.

16.

Świadectwa ochronne dla bydła przeznaczonego do chowu.

Właściciele ziemscy i włościanie, którzy chowają rasowe konie, bydło i świnie (byki, ogiery, knury) mają je zameldować w Komenzie obwodowej, a to celem otrzymania u weterynarza obwodowego świadectwa ochronnego.

To świadectwo ma na celu ochronę zwierząt rasowych od zajęcia, względnie od przeznaczenia na rzeź.

Właściciele bydła zaopatrzonego w świadectwa ochronne są jednak zobowiązani sprzedać je tylko za pozwoleniem Komendy obwodowodowej.

Takie zezwolenia będą w tych wypad-

kach udzielane, o ile bydło będzie miało być sprzedane do chowu, albo jeżeli świadectwem weterynarza będzie stwierdzone. że jest ono do tego celu niezdatne.

Niezastosowanie się do tego rozporządzenia będzie karane grzywnami.

E. № 9853 ex 916.

17.

Grzebowiska.

Rozporządzenie c. i k. Wojskowego Generał-Gubernatora z dnia 18. lipca 1916.

Na podstawie § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 roku, dziennik rozporządzień Nr. 46. zarządza się co następuje:

§ 1.

Zwłoki padłych zwierząt należy bezwłocznie na przeznaczonych do tego celu miejscach w odpowiednio głębokich dołach zakopywać. W każdej więc miejscowości należy założyć grzebowisko dla zwierząt, które znajdować się mają w odległości conajmniej 300 m od mieszkań ludzkich, zagród, stajen, publicznych dróg, studzien, rzek stawów, pastwisk i t. p.

§ 2.

Doły do zagrzebywania padlin muszą być przynajmniej dwa metry głębokie i wolne od wody podskórnej,

§ 3.

Przy wybieraniu placów na grzebowiska zwierząt należy wybierać grunt piasczysty lub żwirowaty; terenu obfitego w wodę, względnie wilgotnego i gliniastego należy unikać.

§ 4.

Cmentarzyska zwierząt należy otoczyć 1 1/2 metra głębokim a 1 meter szerokim rowem albo stałem 2 metry wysokiem ogrodzeniem, zaopatrzonem w bramę, aby w ten sposób przeszkodzić dostawaniu się tamże zwierząt. Place do grzebania należy zaopatrzyć w tablice z napisem „Grzebowisko“ Musi być ono łatwo dostępne.

§ 5

Brama grzebowiska ma być stale zamknięta. Klucze od tej bramy mają być w przechowaniu u sołtysa lub też oglądacza bydła.

§ 6.

Zwłoki zwierząt należy przewozić na grzebowisko na specyalnie do tego przeznaczonych wozach, saniach lub t. p. przyczem należy uważać. aby części ciała padłego zwierzęcia nie zwisały na ziemię. Wszystkie części i odpadki padliny spadłe w czasie transportu na ziemię, należy razem z zanieczyszczoną wierzchnią warstwą ziemi zebrać i złożyć razem ze zwłokami w dole.

Do przewożenia zwłok należy o ile możności używać tylko koni lub innych zwierząt pociągowych z zarażonego obejścia. W wywypadkach. w których zachodzi podejrzenie zarazy. należy zwłoki padłego zwierzęcia po przewiezieniu ich na plac grzebania starannie przykryć słomą, a po bezwłocznem — o ile to się jeszcze nie stało — zawiadomieniu władzy o wypadku zaczekać na urzędowe ich zbadanie.

§ 7.

Zwłoki podejrzanych o zarazę zwierząt należy bez oddzielenia jakichkolwiek części ciała złożyć w dole wraz ze skórą, uczynioną nieużyteczną przez krzyżowe cięcia w wielu miejscach i przysypać warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem albo też oblać smołą lub gnojówką.

Doły przeznaczone do zakopywania zwierząt padłych lub ich części winny być wybierane (kopane) w rzędach i tak głęboko, aby ponad padliną (jej częściami etc.) mogła być nasypaną jeszcze warstwa ziemi grubości dwóch metrów.

§ 8.

Paszenie na grzebowiskach, jak również używanie tamże rosnącej paszy oraz przechowywanie na grzebowiskach paszy jest surowo wzbronione. taksamo jak wykopywanie kości z tych dołów.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne, będą karane po myśli § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada roku 1915, dziennik rozporządzeń Nr. 46 przez komendy obwodowe karą pieniężną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

W myśl tego zarządzenia mają wszystkie gminy do 20/VIII 1916 urządzić grzebowiska i donieść c. i k. Komendzie obwodowej.

O miejscu przeznaczonem na grzebowisko należy mieszkańców dokładnie powiadomić z tem, że pod zagrożeniem ustawą przewidzianej kary nie wolno zakopywać padłych zwierząt i ptactwa domowego gdzieindziej, jak tylko na grzebowisku.

Przed urządzeniem grzebowiska należy zasięgnąć opinii c. i k. obwodowego lekarza weterynaryjnego.

E. № 10564 ex 916.

18.

Konkurs.

W obwodzie jędrzejowskim będą do obsadzenia z dniem 1. września b. r. posady nauczycieli (ek). Podania wraz z odpowiednimi dokumentami (metryka, chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo moralności) należy wnosić najdalej do 20. sierpnia b. r. do c. i k. Komendy obwodowej w Jędrzejowie.

E. № 9861 ex 916.

19.

Posady nauczycielskie w obwodzie Wierzbnickim.

W obwodzie wierzbnickim jest ponad 40 posad nauczycielskich do obsadzenia.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku do 20. sierpnia b. r.

Kandydaci stanu nauczycielskiego winni do podania dołączyć metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo zdrowia, wystawione przez c. i k. lekarza obwodowego i świadectwo moralności.

E. Nr. 11208 ex 916.

20.

List gończy.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie ściga listem gończym następujące osoby:

1) **Fiodor Timochowicz**, ur. w Kliczewie, gub. mińskiej, 32 lat, prawosławny, robotnik hutniczy, obecnie rosyjski jeniec wojenny.

Jest on niskiego wzrostu, ma ciemne, kędzierzawe włosy, niebieskie oczy, jasne brwi, szeroki tępy nos, usta proporcyonalne, okrągły podbródek, klinowate oblicze, mówi po polsku i po rosyjsku, ma na prawej stronie czoła ranę postrzałową a na lewej stronie podbródka ranę ciętą.

2) **Izydor Biełokopytow** ur. w Zametlinowie, gub. Smoleńskiej, 26. lat, prawosławny, gospodarz, obecnie rosyjski jeniec wojenny.

Jest on średniego wzrostu, ma jasne włosy, takież brwi i wąsy, niebieskie oczy, szpiczasty nos, usta proporcyonalne, okrągły podbródek, twarz owalną, mówi tylko po rosyjsku, jako znak ma na obu udach po dwie, zaś na lewem podudziu jedną bliznę postrzałową.

Jeden z nich nosi czarny surdut i takąż kamizelkę, drugi obcisłą bluzę, obaj krajowe czapki.

Obaj wymienieni znajdowali się w śledztwie w areszcie polowym c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie z powodu zbrodni szpiegostwa, z którego udało im się zbiedz.

Uprasza się wszystkie komedy, władze i organa bezpieczeństwa o śledzenie za wyżnazwanymi, o aresztowanie ich w razie schwytania i odstawienie do najbliższego sądu wojskowego oraz zawiadomienie o tem równocześnie ścigający sąd.

E. № 11125 ex 916.

21.

Aviso.

Podaje się do wiadomości, że Oddział rolniczy tutejszej Komendy obwodowej powierzył „Spółce Ziemiańkiej“ w Jędrzejowie sprzedaż następujących nawozów sztucznych, olejów i smarów:

a) Sól potasowa 40% po cenie Kr. 19.—
b) Superfosfat 16% „ „ „ 28.—
za 100 kg. loko magazyn Spółki Ziem.

c) Olej maszynowy . po cenie Kr. 170.—
d) Smar do wozów . „ „ „ 103.—
e) Smar „Tovotte“ . „ „ „ 173.—
za 100 kg. B-tto za N-tto, przyczem za każdą beczkę kaucya Kr. 20.— która po powrocie beczki będzie zwrócona.

Oprócz tego będzie Oddział rolniczy sprzedawać do celów rolniczych benzynę po cenie Kr. 50.— za 100 kg. B-tto za N-tto, loko magazyn Spółki Ziemiańskiej oraz mączkę kostną po cenie Kr. 35.— za 100 kg. loko magazyn zbożowy przy stacji kolejowej Jędrzejów.

§ 1.

Wytwórca jest obowiązany odstąpić cukier c. i k. zarządowi wojskowemu po następujących cenach:

za 100 kg. nie rafinowanego cukru kryształowego . . 100 Kor. 60 hal.
za 100 kg. rafinowanego cukru (kostkowego, w głowach, mączki, kryształowego i t. d.) 108 „ 60 „

Ceny te są ważne dla odbioru w fabryce. Za opakowanie policza się koszta własne wytwórcy.

§ 2.

C. i k. wojskowy zarząd odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii mogą oddawać towar tylko drobnym rozprzedawcom (hurtownicy). Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po cenach:

100 kg. nie rafinowanego cukru kryształowego . . 170 Kor. 80 hal.
100 kg. rafinowanego cukru 180 „ 50 „

Te ceny są ważne dla odbioru w jednem z oznaczonych przez c. i k. zarząd wojskowy miejsc odbioru, w braku takiego w magazynie handlarza.

§ 3.

Ceny cukru dla sprzedarzy przez hurtownika drobnemu sprzedawcy oznacza się, jak następuje:

1 polski funt nie rafinowanego cukru kryształowego . . . 72 hal.
1 polski funt rafinowanego cukru . 76 „

Ceny te są ważne dla odbioru w lokalu handlowym drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda obwodowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następująco:

za 1 polski funt nie rafinowanego cukru 76 hal.
za 1 polski funt rafinowanego cukru 80 „

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 10-go czerwca 1916. r.

8.

Cena soli w drobnej sprzedaży.

Na podstwie rozporządzenia Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie ustala się cenę detaliczną [;w drobnej sprzedaży:] soli od 1. lipca 1916. tak dla soli austryackiej, jak i niemieckiej na:

za 1 kg 30 hal. = 12 kop.
za 1 funt ros. 12 hal. = 5 kop.

Powyższej ceny detailicznej nie wolno bezwarunkowo przekraczać.

Nie wolno sprzedawać innej soli prócz sprowadzonej za pośrednictwem galicyjskiego Wydziału krajowego, gdyż w przeciwnym razie będą wdrożone surowe środki karne.

Sprzedawcy soli mają sami zamawiać potrzebną sól w galicyjskim Urzędzie solnym w Wieliczce na własny rachunek i niebezpieczeństwo i wprost stamtąd otrzymają zamówioną ilość.

Przekroczenie ceny soli będzie karane 30 dniowym aresztem lub grzywną do 1000 koron.

E. № 9149 ex 916.

9.

Nowe wyroby tytoniowe.

W najbliższym czasie ukażą się w trafikach c. i k. okupowanego obszaru do sprzedaży następujące nowe wyroby tytoniowe:

Papierosy

1) pochodzenia holenderskiego:
a) Tekla po 5 h za sztukę,
b) Wilja po 5 h „ „
2) krajowego pochodzenia z fabryki tytoniu w Lublinie:
a) Lublin I sorta z ustnikiem z niebieskim [napisem po 5 hal,
b) Lublin II sorta z ustnikiem z czerwonym napisem po 3 $^1/_2$ h,
obie sorty w kartonach po 100 sztuk.
3) bułgarskiego pochodzenia:
a) bułgarska I sorta bez ustnika ze złotym [drukiem po 6 h
b) bułgarska II sorta bez ustnika z czarnym [drukiem po 4 h
II) Tytoń:
a) bułgarskiej I sorty w kartonach à 100 gr. [po 3 K 60 h.
b) bułgarskiej II sorty w 20 gramowych paczkach po 50 h.

E. № 9555 ex 916.

10.

Ostrzeżenie przed spekulantami gruntowymi.

Zdarzają się wypadki, że niesumienni spekulanci gruntowi namawiają ludność włościańską do pozbywania ziemi pod pozorem że wskutek wojny grunta straciły rzekomo na wartości, narażając i w ten sposób ludność na szkodę.

Przeciw takiemu fałszywemu przedstawianiu rzeczy Komenda obwodowa wystąpi z całą surowością.

Własność ziemska przez wojnę nietylko nie spadła w cenie, lecz przeciwnie bardzo znacznie zyskała już na wartości i jeszcze zyska, w obec czego z całą stanowczością odradza się sprzedaży gruntu.

Jeżeli zajdzie wypadek zamierzonej spekulacyi gruntowej lub nakłaniania włościan do pozbycia gruntu, należy nazwisko osób podejrzanych o nieczyste spekulacye gruntowe, podać do wiadomości tutejszego Sądu wojskowego.

J. G. W. rozkaz № 28.

11.

Buchaje.

Licencyonowanych buchaji nie wolno bezwarunkowo sprzedawać bez pozwolenia Komendy obwodowej.

Przekraczających to zarządzenie ukarze się grzywną do 100 koron.

12.

Króliki.

Celem podniesienia hodowli królików pośredniczy Komenda obwodowa w zakupnie rasowych królików rozpłodowych.

Ceny królików:

	Wiek w miesiącach		
	3-4	5-6	8-12
	Ceny w koronach		
Belgijskie olbrzymy	10-15	20-25	30-35
Niebieskie wiedeńskie olbrzymy	9-10	12-20	20-25
Białe wiedeńskie	8-10	12-15	18-25
Srebrzyste jasne	4-5	6-8	10-12
„ ciemne	6-7	10-12	14-16
Pochodzące z krzyżowania różnych ras	6-8	10-12	15-20

Kto życzy sobie sprowadzić króliki może je zamówić do dnia 1. Sierpnia 1916 w Komendzie obwodowej (Referent rolniczy).

13.

Tatarka.

Ażeby gospodarzom rolnym umożliwić wyzyskanie jeszcze pól zniszczonych gradem sprowadziła Komenda obwodu większą ilość tatarki, celem odsprzedaży rolnikom. Reflektanci zechcą zgłosić się u Referenta rolniczego—póki zapas starczy.

14.

Rzepak.

Wszystkie zapasy rzepaku zostają zajęte i winne być zgłoszone w Komendzie obwodowej (referat rolniczy.

Wszelki obrót (handlowy i t. p.) tym produktem jest pod surową karą wzbroniony.

E. № 9623 ex 915.

15.

Obwieszczenie C. i k. Jen. Gubernatorstwa wojsk.

W ostatnich czasach pojawiają się wiadomości, przedstawiające przebieg wypadków wojennych na froncie północno-wschodnim w ten sposób, jakoby przez nie mogło powstać bezpośrednie zagrożenie obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Wobec tego zaznacza się, że wszelkie tego rodzaju pogłoski są **nieprawdziwe** i, że przeciwnie, przebieg walk na froncie **nie daje powodu do jakichkolwiek** obaw.

Ostrzega się przed rozszeżaniem **fałszywych i przesadzonych** wieści, któreby mogły ludność zaniepokoić lub zakłócić spokój w obszarze Jeneral-Gubernatorstwa.

Przeciw osobom szerzącym takie wieści użyje się **najostrzejszych** środków.

16.

Przyjmowanie służby.

Wszystkich służbodawców (szczególnie właścicieli dóbr) zobowiązuje się, by osoby pochodzące z obcych gmin lub innych obwodów przyjmowali do służby tylko wówczas, jeżeli

wykażą się ważną, należycie wystawioną kartą identyczności.

Niestosujących się do tego zarządzenia pociągnie się do surowej odpowiedzialności.

17.

Przepustki dla koni.

Utrzymując w mocy postanowienia tyczące się przepustek dla koni, ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 23. z 20. marca 1916. art. 13. przepisuje się, że odnośne przepustki są ważne 10 dni. Nadto przypomina się, że podwody i konie bez przepustek będą zatrzymywane i poddane kontumacyi, a właściciele ukarani po myśl rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii z 19/VIII. 1915 Nr. 30. (Dz. rozp. część VII).
to zarządzenie tyczy się tylko koni osób cywilnych; czuwanie na przestrzeganiem porucza się c. i k. żandarmeryi.

18

Zakaz używania atramentu sympatetycznego.

Zakazuje się surowo używania atramentu sympatetycznego wogóle szczególności zaś w korespondencyi.

19.

Sprzedaż austryackich losów klasowych.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że sprzedaż austryackich losów klasowych przez inne osoby i przedsiębiorstwa aniżeli „Biura sprzedaży c. i. k. loteryi klasowej“ jest zakazana.

Odnośne biura sprzedaży będą później podane do wiadomości.

E. № 9763 ex 916.

20.

Popiersie Arcyksięcia Fryderyka.

C i k. Towarzystwo białego krzyża zarządziło wykonanie popiersia Jego c. i k. Wysokości Najdostojniejszego Marszałka polnego Arcyksięcia Fryderyka

Na razie popiersie wykonano tylko w gipsie i jest do nabycia w głównem biurze wymienionego Towarzystwa Wiedeń I Bräunenstrasse Nr. 3. a to naturalnej wielkości po cenie 60 K, wysokości na 23 cm po 10 K, a wysokości na 14 cm po 5 K.

E. № 8344 ex 916

21.

Sprzedaż dzieł sztuki.

Celem zapobieżenia wywożeniu dzieł sztuki z obszaru okupowanego wzywa się wszystkie koła ludności, a w szczególności duchowieństwo i właścicieli dóbr, aby przy pozbywaniu wartościowych dzieł sztuki uwzględniali ile możności kupców krajowych, albo też by odnośne przedmioty ofiarowali do nabycia Państwu.

C. i k. Komenda obwodowa udzieli stronom interesowanym we wszystkich tego rodzaju wypadkach swego poparcia ewentualnie będzie interweniowało u c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

E. № 8977 ex 919

22.

List gończy.

1) Kazimierz Sadowski, 22 lat, rzym.-kat. stanu wolnego, ur. w Majdanie Tuczempskim obw. Hrubieszów, tam przynależny, szewc, zamieszkały poprzednio w Czeczynie obw. Hrubieszów, mówi po polsku i po rosyjsku, zasądzony wyrokiem Sądu c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie z 23/5 1916 K 62/16 na sześcioletnie ciężkie więzienie z powodu kilku kradzieży spełnionych w jesieni 1915 i w zimie 1916 w towarzystwie Kajetana Gontarza a częściowo z innymi uczestnikami.

Jest on średniego wzrostu, ma jasne włosy, nosi jasne angielskie wąsy, ma niebieskie oczy o spokojnem spojrzeniu, jasne brwi, tępo zakończony nos, dość grube usta, okrągły podbródek, okrągłe pełne oblicze, nosi ciemną czapkę, szare ubranie i buciki sznurowane.

2) Andrzej Krajewski, ur. w Majdanie Tuczemskim 25 lat. rzym.-kat., stanu wolnego, przynależny do Grabowca obw. Hrubieszów gospodarz rolny, zamieszkały poprzednio w Majdanie Tuczempskim, mówi po polsku i rosyjsku, zasądzony wyrokiem Sądu c. i k Komendy obwodowej w Hrubieszowie z 29/4 1916 K 87/16 na dwuletnie ciężkie więzienie za zbrodnię kradzieży, popełnionej z użyciem broni palnej w lutym 1916 w towarzystwie Piotra

i Stanisława Wojciuków.

Jest on średniego wzrostu, ma jasne włosy, niebieskie oczy i jasne brwi, spiczasty nos, proporcyonalne usta. okrągły podbródek, podłużne czerwone oblicze, małe jasne wąsy, nosi jasną czapkę lub czarny miękki kapelusz, letnie bronzowe ubranie i wysokie buty.

Sadowski i Krajewski zbiegli spólnie dnia 13/6 1916 między godz. 1½ a 3. rano w Jarosławicach podczas transportu z Hrubieszowa do Lublina.

Uprasza się wszystkie Komendy; władze i zakłady o aresztowanie wyżej wymienionych w razie ich schwytania, oddanie najbliższej władzy wojskowej lub bezpieczeństwa i zawiadomienie o tem Sądu c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie.

E. № 9643 ex 916.

23.

Sezon kąpielowy w kąpieli siarczanej w BUSKU obok Kielc,

otwarto z dniem 1-go lipca 1916 r. także dla ludności cywilnej.

Sezon trwa od 1-go lipca do 30-go września.

Informacyi udziela Komenda c. i k. wojskowego zakładu kąpielowego w Busku.

Codzień jednorazowe połączenie automobilowe Kielce—Busk.

Odjazd Kielce: 11 godz. przedpołud.
„ Busk 6 „ „

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass,

pułkownik, w. r.